

ЛОСЬКИЙ Кость (Костянтин Володимирович; псевд. — К. Вишевич; 28. 01. 1874, С.-Петербург — 14. 10. 1933, Прага) — історик права, громадсько-політичний діяч, дипломат. Батько [І. Лоського](#). Дійсний член НТШ (1928). Вивчав історію у Варшав., право — у С.-Петербур. університетах. Від 1896 працював у ред. ж. «Исторический вѣстникъ» (С.-Петербург), згодом — у губерн. установах на Холмщині. У м. Грубешів (нині Люблін. воєводства, Польща) заснував місц. відділ. товариства «Просвіта» (1905) й укр. видавництво, яке надрукувало декілька популяр. книжечок. 1906–07 — співвидавець і ред. г. «Буг» (вийшло одне число, яке влада відразу ж конфіскувала як небезпеч. прояв малорусинства). Став співорганізатором таєм. «Братства самостійників» (1912), увійшов до гол. ради УПСФ (1917). Навесні 1917 взяв участь у створенні в Києві УЦР і налагодженні її роботи. 10(23) травня 1917 з ініціативи [Д. Дорошенка](#) признач. комісаром Тимчас. уряду в Бучац. пов., пом. Галицько-Буковин. губерн. комісара; 24 травня (6 червня) — 20 вересня (3 жовтня) 1917 — товариш (заст.) комісара, в. о. комісара Тимчас. уряду в Терноп. губ.; від поч. серпня — директор департаменту в справах біженців Ген. секретарства внутр. справ Ген. секретаріату УЦР. 25 серпня 1917 на з'

їзді делегатів від холм. біженців-селян у Києві обраний комісаром Холмщини і затв. на посаді УЦР. Від грудня 1917 — директор канцелярії Ген. секретарства міжнар. справ; за Гетьманату [П. Скоропадського](#) — директор заг. департаменту МЗС Української Держави, що займався питаннями внутр. організації роботи мін-ва; від жовтня 1918 — в. о. повіреного у справах Української Держави у Фінляндії; від січня 1919 — голова Надзвич. дипломат. місії Директорії УНР у Швеції та Норвегії з місцем перебування у Стокгольмі. 25 квітня 1920 наказом Директорії УНР признач. «комісаром уряду УНР в місцевостях, звільняємих від більшовицької окупації». Від 1920 мешкав у Празі, працював в УВУ: проф. рим. права (від 1921), декан правн. факультету (1927–28), проректор (1929–30). Досліджував проблеми антич. історії, Визв. змагання 1917–21. Переклав окремі твори Дж. Байрона, Г. Гайне, А. Чехова та ін., видав зб. поезій Т. Шевченка франц. мовою у влас. перекладі. Автор зб. фейлетонів «Од великого до смішного» (Гельсінгфорс, 1919).

Основні праці

Украинский вопрос: Россия и Антанта. Гельсінгфорс, 1918; Нарис римської історії. Гельсінгфорс, 1919; La souveraineté ukrainienne dans son passé, son présent et son avenir. Stockholm, 1919; Короткий нарис грецької історії. Прага, 1921; Історія джерел римського права. Відень, 1921; Історія і система римського приватного права. Київ, Відень, 1921, т. 1; Прага, 1923, т. 2; 1924, т. 3.

Рекомендована література

1. Гуцал П. Українець з Петербурга // Істор. календар'99. 1998;
2. Стрельський Г. Українські дипломати доби національно-державного відродження (1917–1920 рр.). 2000;
3. Народжені Україною: Мемор. альм. Т. 2. 2002 (усі – Київ).

[П. П. Гай-Нижник](#)

Бібліографічний опис:

Лоський Кость / П. П. Гай-Нижник // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-56513>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).